Dosarul nr.2-2497/24
2-24016553-12-2-12022024

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

19 februarie 2025 mun.Chișinău

Judecătoria Chișinău, sediul Centru
Instanța de judecată compusă din:
Președintele ședinței, judecător Andrei Ojoga
Grefier Elena-Crăița Costin, Diana Blîndu, Valentina Perjeru

examinând în ședință publică cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Ion Cazacu împotriva SRL Exidin Grup, intervenient accesoriu Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare și Protecția Consumatorilor privind încasarea prejudiciului material, moral, penalității și cheltuielilor de judecată,

c o n s t a t ă:

La 09 februarie 2024, Ion Cazacu prin intermediul avocatului său a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL Exidin Grup, intervenient accesoriu Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare și Protecția Consumatorilor, solicitând încasarea prejudiciului material, moral, penalității și cheltuielilor de judecată.

Potrivit fișei de repartizare din 12 februarie 2024, cererea a fost repartizată prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor judecătorului Andrei Ojoga.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 13 februarie 2024, nu s-a dat curs cererii de chemare în judecată.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 15 februarie 2024, cererea de chemare în judecată a fost acceptată spre examinare.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 15 februarie 2024, s-a admis parțial cererea formulată de reprezentantul părții reclamante privind asigurarea acțiunii și s-a aplicat sechestru pe mijloacele financiare aflate pe conturile bancare și s-a aplicat interdicția de înstrăinare a bunurilor mobile și imobile ale SRL Exidin Grup în limita sumei de 65 117,08 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 16 aprilie 2024, s-a respins recursul declarata de SRL Exidin Grup și s-a menținut încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 15 februarie 2024.

Argumentele participanților la proces
Argumentele părții reclamante

La data de 18 ianuarie 2023, reclamantul a adus automobilul de model Ford Kuga cu n/î *****, ce-i aparține cu drept de proprietate, la reparație la stația de reparare ce aparține companiei pârâte.

Reclamantul susține că potrivit bonului fiscal din 27 ianuarie 2023, reclamantul a achitat în avans 20 000 lei. La data de 11 februarie 2023, reclamantul a fost telefonat de reprezentanții pârâtului cu solicitarea de a prelua automobilul, deoarece lucrările au fost efectuate. Tot atunci, reclamantului i s-a comunicat că urmează să mai achite suma de 18 160 lei, pe care i-a achitat, fapt confirmat prin bonul fiscal anexat la Actul serviciilor prestate din 10 februarie 2023.

La 13 februarie 2023, reclamantul a returnat automobilul către pârât, cu mențiunea că defecțiunea nu a fost înlăturată, iar cheltuielile suportate de acesta sunt zadarnice. La data de 18 februarie 2023, reclamantului i-a fost restituit automobilul cu afirmația că defecțiunea a fost remediată, însă la 21 februarie 2023 reclamantul din nou a mers la autoservice, cu aceiași defecțiune. În urma discuțiilor purtate cu angajații pârâtului, aceștia i-au cerut reclamantului să procure o piesă în sumă de 7 550 lei, fapt realizat de către reclamant și confirmat prin bonul fiscal din 23 februarie 2023.

Susține că reclamantul Cazacu Ion la 13 martie 2023 s-a deplasat la sediul pârâtului, pe motiv că problema nu se rezolva în decurs de 26 zile. La data de 08 aprilie 2023, reclamantul a mers la stația pârâtului pentru a-și lua automobilul, însă administratorul companiei pârâte nu a mai răspuns la telefon. Purtând discuții cu meșterii care nemijlocit au efectuat lucrările de reparație, reclamantului i s-a recomandat să parcurgă o distanță mai mare cu automobilul, explicându-i-se despre posibila remediere a problemei. Însă reclamantul a indicat că problema nu s-a remediat, iar compania pârâtă nu a mai răspuns la telefon.

La data de 20 aprilie 2023 reclamantul a expediat în adresa pârâtului cerere prealabilă, solicitând restituirea sumei de 38 160 lei, achitată către pârât pentru servicii și piese, suma de 7 550 cu titlu de cheltuieli neîntemeiate pentru piesa de schimb și suma de 1 220 lei pentru procurarea soluției antigel. Însă având în vedere faptul că pârâtul nu a reacționat la cererea prealabilă, reclamantul s-a adresat în acest sens către Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare și Protecția Consumatorilor. Ulterior, prin răspunsul din 07 septembrie 2023 al ISSPNPC reclamantului i-a fost comunicată decizia de sancționare a companiei pârâte conform art.278 alin.(2) Cod contravențional.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 27 noiembrie 2023, a fost respinsă contestația depusă de SRL Exidin Grup împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria IPN01 nr.000554 din 14 iulie 2023 și deciziei de sancționare seria DPN01 nr.00426 din 08 august 2023, întocmită în temeiul art.278 alin.(2) Cod contravențional, cu aplicarea sancțiunii de 90 u.c., echivalentul a 4 500 lei, pentru faptul că a refuzat de a satisface reclamația consumatorului Cazacu Ion privind remedierea gratuită a deficiențelor apărute la serviciul prestat sau restituirea contravalorii serviciului necorespunzător, contrar prevederilor art.18[1] alin.(1) din Legea nr.105/2003 privind protecția consumatorilor.

În legătură cu faptul că, pârâtul refuză să restituie contravaloarea produsului, reclamantul a solicitat încasarea forțată a următoarelor sume:

a) suma de 38 160 iei, achitată pârâtului cu titlu de servicii de reparație și piese, conform actului lucrărilor efectuate și a bonurilor fiscale și suma de 8 770,50 lei achitată suplimentar de reclamant pentru procurarea de piese și lichide antigel, conform bonurilor fiscale, iar în total 46 930,50 lei.

b) suma de 1 571,10 lei, compusă din 1 200 lei (chiria automobilului din 18 martie 2023 – 20 martie 2023) și a cheltuielilor de combustibil 371,10 lei, conform bonurilor fiscale; suma de 1 500 lei, compusă din chirie auto – 1 000 lei pentru perioada 25 martie 2023 – 27 martie 2023 și a bonului pentru combustibil; suma de 500 lei, pentru locațiunea automobilului în perioada 04 mai 2023 – 05 mai 2023, conform bonului fiscal; suma de 13 115,44 lei, compusă din 11 500 lei achitată pentru locațiunea automobilului și 1 615,44 lei achitată pentru combustibil, sume confirmate prin bonuri fiscale. În total 16 686,54 lei, prejudiciu conform art.2022 Cod civil, ce are legătură cauzală directă cu acțiunile prejudiciabile a pârâtului, care nu a remediat defecțiunile automobilului, până la 08 aprilie 2023 când reclamantul a luat automobilul de la pârât. Perioada de reparare a fost 18 ianuarie 2023 – 08 aprilie 2023.

c) suma de 1 500 lei, achitată către compania SRL Trans Solutions, pentru prestarea serviciilor de evacuare a mijlocului de transport ce aparține reclamantului, conform facturii fiscale și actului de confirmare a executării lucrărilor.

Reclamantul a estimat prejudiciul material cauzat la suma de 65 117,04 lei.

Susține reclamantul că a avut suferințe morale, manifestate prin retrăirile suferite în legătură cu deplasarea multiplă la stația de reperare a pârâtului, la Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare și Protecția Consumatorilor, suportarea stresului. Mai mult ca atât a indicat că comportamentul pârâtului a influențat negativ starea de sănătate a pârâtului.

Astfel, făcând trimitere la prevederile stabilite la art.1998, art.2036 Cod civil, a solicitat reclamantul încasarea sumei de 50 000 lei, cu titlu de prejudiciul moral suportat în urma acțiunilor înjositoare și dolosive ale pârâtului.

Cu referire la prevederile stabilite la art.18[1] alin.(1), art.18 alin.(7), art.20 și art.32 din Legea nr.105/2003 privind protecția consumatorilor, a indicat că pentru perioada 09 iunie 2023 (ziua adresării către Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare și Protecția Consumatorilor) și până la 23 ianuarie 2024, penalitatea constituie suma de 87 386,40 lei, însă potrivit prevederii legale penalitatea nu poate depăși prețul total al comenzii, fapt ce duce la diminuarea acestei sume până la 38 160 lei, echivalentul serviciilor prestate și produselor livrate.

Solicită reclamantul încasarea din contul pârâtului SRL Exidin Grup în beneficiul reclamantului Cazacu Ion suma totală de 65 117,04 lei cu titlu de prejudiciu cauzat în urma refuzului prestatorului și vânzătorului la restituirea contravalorii produsului și a serviciilor necorespunzătoare, compusă din: a) 38 160 lei achitată pârâtului pentru prestarea serviciilor și procurarea pieselor auto; b) 8 770,50 lei sumă achitată suplimentar pârâtului pentru procurarea de piese și lichide auto; c) 16 686,54 lei suportată de

reclamant pentru locațiunea automobilului și combustibil; d) 500 lei achitată de reclamant pentru servicii de evacuare a mijlocului de transport.

Totodată solicită încasarea din contul pârâtului SRL Exidin Grup în beneficiul reclamantului Cazacu Ion suma de 50 000 lei cu titlu de prejudiciu moral, suma de 38 160 lei cu titlu de penalități; suma de 7 000 lei cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică.

Argumentele părții pârâte

Avocatul Iurie Sidlețchi, în interesele pârâtului SRL Exidin Grup a prezentat explicații scrise, prin care a explicat că administratorul întreprinderii SRL Exidin Grup, Ivan Delibaltov, nu neagă faptul că automobilul cet. Cazacu Ion, de model Ford ***** a fost în reparație, însă circumstanțele pe care le declară acesta nu corespund adevărului. Astfel indică că din data de 18 ianuarie 2023 până la data de 21 februarie 2023, unde a fost reparat autovehicul, lista lucrărilor și piese care urmau a fi schimbate a fost întocmită împreună cu Cazacu Ion care a fost prezent la cele întâmplate. Afirmă reprezentantul pârâtului că lucrările de schimb a pieselor au fost îndeplinite corespunzător conform actului din 10 februarie 2023 fiind achitată suma de 38 160 lei, indicată ca finală în petiție, ce nu corespunde adevărului.

Indică că după data de 21 februarie 2023, Cazacu Ion a venit la stație cu o altă defecțiune, care a fost depistată de același mecanic Petru Savușchin. Cazacu Ion a înțeles problema și tot el a fost de acord să procure piesa defectată, care nu are nici o tangență cu prima intervenție tehnică. Astfel reclamantul a procurat piesa necesară la preț de 7 550 lei, care ulterior a fost schimbată, după care Cazacu Ion a plecat de la stație cu automobilul.

Reprezentantul pârâtului afirmă că la sfârșitul lunii martie reclamantul iarăși s-a întors la stație, unde s-a depistat că era spart un capac de la vasul de acumulare a lichidului antigel, i-a fost demonstrată lui Cazacu Ion problema, totodată i s-a comunicat despre necesitatea schimbării pieselor defecte. La fel, i s-a adus la cunoștință că acest fapt nu are nici o tangență cu piesele schimbate și lucrările efectuate anterior.

Tot atunci s-a convenit cu acesta ca mecanicul să verifice toate piesele care nu au fost verificate ce ține de răcire și atunci să vină după mașină, la ce reclamantul a fost de acord. Astfel automobilul acestuia a fost verificat și eliberat fără careva probleme.

Fiind telefonat că poate veni după automobil. Cazacu Ion a venit într-o zi de sâmbătă, când administratorul Delibaltov Ivan nu era pe loc, și a cerut eliberarea automobilului, unul din lucrători i-a dat cheile și pașaportul tehnic de la mașină. Cazacu Ion a rugat să vadă ce acte au fost întocmite în legătură cu reparația mașinii, atunci lucrătorul a înmânat actele reclamantului, iar reclamantul a profitat de momentul când nu era văzut de nimeni și a plecat cu actele prezentate.

A atenționat asupra faptului că în perioada dată au fost înlăturate mai multe probleme ale mașinii decât sunt indicate în actul de primire-predare, schimbată piesa de 7 550 lei (problema nouă apărută), schimbat dopul și altele, toate fiind depistate și efectuate după data 11 februarie 2023 cu consimțământul petiționarului.

A evidențiat faptul că automobilul are anul fabricației *****, și nu este un vehicul nou, este firesc faptul că după 15 ani de exploatare să apară diferite probleme și defecțiuni.

Reprezentantul pârâtului a remarcat faptul că Cazacu Ion până la moment se folosește de acest automobil, care nu are careva defecțiuni, și la materialele cauzei contravenționale nu este nici o confirmare că acesta a mai efectuat ceva lucrări în mașina dată, precum nici nu există raportul de expertiză tehnică întru probarea pretențiilor înaintate.

Cu referire la prevederile stabilite la art.775, art.776 Cod civil, a indicat că Cazacu Ion nu este în drept de a pretinde repararea prejudiciului material cauzat prin prestarea serviciului necorespunzător, ori în sarcina prestatorului SRL Exidin Grup nu este pusă obligația reparării prejudiciului eventual pretins.

Consideră reprezentantul pârâtului că în susținerea poziției sale reclamantul nu a prezentat probe pertinente și concludente, care ar demonstra incontestabil faptul, că automobilul de model Ford Kuga a fost reparat necorespunzător.

Argumentele intervenientului accesoriu

La 22 martie 2024, reprezentantul Inspectoratului de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare și Protecția Consumatorilor a depus referință, prin care a explicat că, reieșind din prevederile stabilite la art.1, art.3 alin.(1) și (2) din Legea nr.105 din 13 martie 2003 privind protecția consumatorilor, cet. Cazacu Ion întrunește calitatea de consumator, iar SRL Exidin Grup este prestator/profesionist.

Cu referire la prevederile stabilite la art.10 lit.h[1]), art.18[1] și art.18[5] alin.(4) din Legea nr.105 din 13 martie 2003 privind protecția consumatorilor, a indicat că din conținutul cererii de chemare în judecată și materialelor anexate, reiese faptul că reclamantul a avut intenția de a soluționa problema apărută pe cale amiabilă, adresându-se cu o cerere prealabilă în adresa pârâtei, însă de către partea pârâtă careva acțiuni pentru remedierea pretențiilor nu au fost întreprinse.

Bazându-se pe prevederile stabilite la art.18[5] alin.(1) art.10 Cod civil, a indicat că consideră întemeiată cerința reclamantului de restituire a contravalorii serviciului prestat necorespunzător, or potrivit prevederilor art.12 alin.(4) din Legea nr.105/2003 privind protecția consumatorilor, consumatorul este în drept să pretindă vânzătorului, prestatorului remedierea sau înlocuirea gratuită ori reducerea corespunzătoare a prețului sau restituirea contravalorii produsului, serviciului prin rezoluțiunea contractului pentru acest produs, serviciu, precum și despăgubiri pentru pierderile suferite ca urmare a deficiențelor constatate în cadrul termenului de garanție sau termenului de valabilitate, sau până la data de minimă durabilitate, cu condiția respectării de către consumator a instrucțiunilor de instalare, utilizare și a regulilor de păstrare, prevăzute în documentele de însoțire.

Conform cerințelor stabilite la art.20 alin.(2) și alin.(5) din Legea nr.105 din 13 martie 2003 privind protecția consumatorilor, art.2036, art.2037 alin.(1) și (2) din Cod civil, a indicat că rămâne la discreția instanței determinarea cuantumului compensației pentru prejudiciul moral suportat de reclamant. Or, în concepția CtEDO, prejudiciu moral

reprezintă „starea de neliniște, de disconfort și de incertitudine ce rezultă din acea încălcare” (*Comingersoll SA c. Portugaliei, § 29, cererea nr. 35382/97, CtEDO 2000-IV*).

Referitor la pretenția reclamantului privind încasarea cheltuielilor de judecată, reprezentantul intervenientului accesoriu făcând trimitere la prevederile stabilite la art.94 alin.(1), art.96 alin.(1), (1^1) Cod de procedură civilă, a indicat că solicitarea reclamantului cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată, ține de latitudinea instanței de judecată.

A evidențiat faptul că neglijența pârâtei SRL Exidin Grup urmează a fi soluționată conform art.32 alin.(1) care prevede că, pentru încălcarea termenelor prevăzute la art.18 alin.(7) și (20) și art.18^1 alin.(1), „vânzătorul, prestatorul achită consumatorului pentru fiecare zi (oră, dacă termenul a fost stabilit în ore) depășită o penalitate în mărime de 1% din prețul produsului, serviciului în vigoare la data examinării reclamației consumatorului”. Însă, Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare și Protecția Consumatorilor a lăsat la discreția instanței mărimea penalității.

Argumentele participanților expuse în ședința de judecată

În cadrul ședinței de judecată reprezentantul părții reclamante – avocatul Cebotari Adrian a declarat că, susține cererea de chemare în judecată în sensul formulat, solicitând admiterea integrală a acesteia în baza argumentelor de fapt și de drept expuse în formă scrisă.

În ședința de judecată reprezentantul părți pârâte – avocatul Iurie Sidlețchi a solicitat respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată, susținând poziția expusă în referință.

În ședința de judecată, reprezentantul intervenientului accesoriu nu s-a prezentat, fiind solicitată examinarea cauzei în lipsa reprezentantului său. Astfel, instanța de judecată a apreciat posibil de a examina cauza în lipsa reprezentantului intervenientului accesoriu.

Aprecierea instanței de judecată

Audiind opinia participanților prezenți la proces, studiind cererea de chemare în judecată, cercetând materialele cauzei, în raport cu normele legale aplicabile speței, judecătorul consideră acțiunea neîntemeiată şi pasibilă de a fi respinsă din următoarele considerente.

În susținerea soluției de respingere a acțiunii, instanța de judecată reține că, potrivit articolului 117 alin.(1) Cod de procedură civilă, *probe în cauze civile sînt elementele de fapt, dobîndite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanțelor ce justifică pretențiile şi obiecțiile părților, precum şi altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei.*

Potrivit articolului 118 alin.(1) Cod de procedură civilă, *fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor şi obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.*

Conform articolului 121 Cod de procedură civilă, *instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante*

pentru soluționarea justă a cazului.

Potrivit articolului 130 alin.(1) Cod de procedură civilă, *instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.*

În conformitate cu prevederile art.239 Cod de procedură civilă, *hotărîrea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanța îşi întemeiază hotărîrea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță şi pe probele cercetate în şedință de judecată.*

Potrivit art.240 alin.(1) Cod de procedură civilă, *la deliberarea hotărîrii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei şi admisibilitatea acțiunii.*

Articolul 776 din Codul civil statuează că, *obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii.*

Potrivit art.858 alin.(1) și (2) din Codul civil, *temeiul executării rezidă în existența unei obligații. obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul şi în momentul stabilit.*

În conformitate cu art.901 alin.(5) din Codul civil, *neexecutarea obligației înseamnă orice abatere, cu sau fără justificare, de la executarea corespunzătoare a obligației şi include neexecutarea totală sau parțială a obligației, executarea necorespunzătoare sau cu întîrziere a obligației.*

Potrivit prevederilor stabilite la art.1375 alin.(1)-(2) Cod civil, *prin contractul de prestări servicii, o parte (prestator) se obligă să presteze celeilalte părți (beneficiar) anumite servicii, iar aceasta se obligă să plătească retribuția convenită. Obiectul contractului de prestări servicii îl constituie serviciile de orice natură.*

Din materialele cauzei s-a constatat cu certitudine că, potrivit actului de îndeplinire a lucrărilor din 10 februarie 2023, prețul pieselor și lucrărilor privind repararea automobilului de model Ford Kuga, n/î *****, a constituit suma de 38 160 lei (f.d.11). La fel, reclamantul a anexat bonuri fiscale în sumă de 18 160 lei pentru procurarea pieselor auto și în sumă de 20 000 lei (f.d.11).

Potrivit contractului de locațiune, încheiat între SRL Zlatov-Haruța și Cazacu Ion, ultimul a primit în locațiune automobilul de model Volskwagen Jetta, n/î ***** pe perioada 18 martie 2023 ora 12:00 - 20 martie 2023 ora 12:00 (f.d.13-14 verso). Totodată reclamantul a anexat bonuri fiscale privind suportarea cheltuielilor pentru închirierea automobilului în sumă de 1 200 lei și pentru procurarea combustibilului în sumă de 247,40 lei și în sumă de 123,70 lei (f.d.15).

Potrivit contractului de locațiune, încheiat între SRL Zlatov-Haruța și Cazacu Ion, ultimul a primit în locațiune automobilul de model Toyota Corolla, nr/î ***** (f.d.16-17 verso), pe perioada 15 martie 2023 – 27 martie 2023, prețul fiind stabilit în sumă de 500 lei per zi (f.d.16-17 verso). Totodată reclamantul a anexat bonuri de plată privind suportarea cheltuielilor pentru închirierea automobilului în sumă de 1 000 lei și 500 lei și pentru procurarea motorinei în sumă de 500 lei (f.d.18, 19).

Potrivit contractului de locațiune, încheiat între SRL Zlatov-Haruța și Cazacu Ion, ultimul a primit în locațiune automobilul de model Toyota Corolla, n/î ***** pe perioada 04 mai 2023 – 05 mai 2023 ora 09:00, prețul fiind stabilit în sumă de 500 lei (f.d.20-21 verso).

Potrivit contractului de locațiune, încheiat între SRL Zlatov-Haruța și Cazacu Ion, ultimul a primit în locațiune automobilul de model Toyota Corolla, nr/î ***** pe perioada 10 iulie 2023 ora 15:00 – 11 iulie 2023 ora 15:00, prețul fiind stabilit în sumă de 400 lei (f.d.22-23 verso).

Potrivit contractului de locațiune, încheiat între SRL Zlatov-Haruța și Cazacu Ion, ultimul a primit în locațiune automobilul de model Volskwagen Jetta, n/î ***** pe perioada 28 octombrie 2023 – 20 noiembrie 2023 ora 12:00, prețul fiind stabilit în sumă de 500 lei per zi (f.d.24-25 verso).

La 19 aprilie 2023 Cazacu Ion a expediat în adresa SRL Exidin Grup cerere prealabilă, prin care a solicitat restituirea sumei în mărime de 38 160 lei, sumei de 7 550 lei, suportate pentru procurarea piesei și sumei de 1 220 lei suportate în legătură cu procurarea antigelului (f.d.26-26 verso).

La 09 iunie 2023, Cazacu Ion a adresat Inspectoratului de stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare și Protecția Consumatorilor petiție, prin care a solicitat constatarea prestării serviciilor necalitative, care au dus la înrăutățirea funcționării automobilului și care au durat în perioada 18 ianuarie 2023 – 08 aprilie 2023 (f.d.27-27 verso).

Potrivit facturii fiscale seria și nr.AAG 8213113 din 14 iunie 2023, Cazacu Ion a suportat cheltuieli pentru servicii evacuator, pentru automobilul Ford Kuga (*****) în sumă de 1 500 lei (f.d.28).

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 27 noiembrie 2023, a fost respinsă contestația depusă de SRL Exidin Grup împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria IPN01 nr.000554 din 14 iulie 2023 și deciziei asupra cauzei contravenționale seria DPN01 nr.00426 din 08 august 2023, în temeiul art.278 alin. (2) Cod contravențional, ca fiind neîntemeiată.

Procesul-verbal cu privire la contravenție seria IPN01 nr.000554 din 14 iulie 2023 și deciziei asupra cauzei contravenționale seria DPN01 nr.00426 din 08 august 2023 în privința SRL Exidin Grup, în temeiul art.278 alin.(2) Cod contravențional, s-a menținut fără modificări (f.d.30-33).

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 02 octombrie 2024, a fost admisă spre examinare cererea introductivă depusă de creditorul SRL Esperanza Tyres privind declararea insolvabilității debitorului SRL Exidin Grup (f.d.93). Iar prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 15 octombrie 2024, a fost destituit din funcția administratorului provizoriu, administratorul autorizat Zaporojan Corina, cu desemnarea lui Stoian Igor în calitate de administrator provizoriu (f.d.94-95).

Reieșind din prevederile stabilite la art.12 alin.(4) din Legea nr.105 din 13 martie 2003 privind protecția consumatorului, *consumatorul este în drept să pretindă vînzătorului, prestatorului remedierea sau înlocuirea gratuită ori reducerea corespunzătoare a prețului sau restituirea contravalorii produsului, serviciului prin*

rezoluțiunea contractului pentru acest produs, serviciu, precum şi despăgubiri pentru pierderile suferite ca urmare a deficiențelor constatate în cadrul termenului de garanție sau termenului de valabilitate, sau pînă la data de minimă durabilitate, cu condiția respectării de către consumator a instrucțiunilor de instalare, utilizare şi a regulilor de păstrare, prevăzute în documentele de însoțire.

Conform art.18 alin.(7)-(8) și alin.(20) din aceiași Lege, *orice reparație sau înlocuire a produselor este făcută în cadrul unei perioade de timp rezonabile, stabilite de comun acord, în scris, între vînzător şi consumator, fără niciun inconvenient semnificativ pentru consumator, luîndu-se în considerare natura produsului şi scopul pentru care consumatorul a solicitat produsul. Perioada de timp stabilită nu poate depăși 14 zile calendaristice de la data la care consumatorul a adus la cunoştință vînzătorului neconformitatea produsului și l-a predat vînzătorului ori persoanei desemnate de acesta în baza unui document de predare-primire. Acest termen poate fi prelungit numai cu acordul consumatorului şi este stipulat în contract. În cazul reparării produsului, în acesta se montează numai piese noi. Reducerea corespunzătoare a prețului sau restituirea contravalorii produsului în cadrul termenului de garanție, în caz de deficiențe care nu sînt imputabile consumatorului, se face necondiționat de către vînzător într-un termen de cel mult 14 zile calendaristice de la data înaintării reclamației de către consumator sau în termenul stabilit în contract, în condițiile menționate la alin.(14)–(18).*

Potrivit art.18[1] din Legea menționată, *în cazul serviciilor, remedierea gratuită a deficiențelor apărute care nu sînt imputabile consumatorului, înlocuirea gratuită în condițiile art.18 alin.(4), reducerea corespunzătoare a prețului sau restituirea contravalorii se aplică la constatarea deficiențelor în timpul prestării sau recepționării serviciului ori în cadrul termenului de garanție şi se face de către prestator într-un termen de cel mult 14 zile calendaristice de la data înaintării reclamației de către consumator sau în termenul stabilit în contract. Prestatorul asigură toate operațiunile şi suportă toate cheltuielile necesare pentru remedierea deficiențelor constatate la serviciile prestate, înlocuirea produselor utilizate în cadrul serviciilor respective, inclusiv transportul, manipularea, diagnosticarea, expertizarea, demontarea, montarea şi ambalarea acestora, sau pentru restituirea contravalorii serviciilor necorespunzătoare în cadrul termenului de garanție. Consumatorul are dreptul să rezilieze contractul de prestare a serviciului de calitate corespunzătoare în orice moment, cu condiția că achită prestatorului o parte din preț, proporțională cu partea din serviciul prestat pînă la primirea de către prestator a avizului de reziliere a contractului, dacă contractul nu prevede altfel.*

Reieșind din conținutul acțiunii, partea reclamantă își întemeiază pretențiile pe prevederile Legii nr.105 din 13 martie 2003 privind protecția consumatorului, susținând că, a suportat cheltuieli în legătură cu prestarea serviciilor de reparație a automobilului Ford Kuga (*****).

Potrivit art.1 din Legea nr.105 din 13 martie 2003 privind protecția consumatorului, *consumator - orice persoană fizică ce intenționează să comande sau să procure ori care comandă, procură sau folosește produse, servicii pentru necesități nelegate de activitatea de întreprinzător sau profesională; prestator - orice persoană juridică sau fizică*

autorizată pentru activitate de întreprinzător, care prestează servicii; serviciu - activitate, alta decît cea din care rezultă produse, desfăşurată în scopul satisfacerii unor necesităţi ale consumatorilor; lucrare - ansamblu de acţiuni prin care se obţine un produs sau se modifică caracteristicile acestuia; calitate - ansamblu de caracteristici ale unui produs, serviciu, care îi conferă aptitudinea de a satisface, conform destinaţiei, necesităţile explicite sau implicite; reparaţie – în caz de neconformitate, aducere a unui produs în conformitate cu contractul de vînzare-cumpărare.

În speță, reclamantul și-a întemeiat cererea pe prevederile Legii nr.105/2003 privind protecția consumatorilor, invocând prestarea defectuoasă a serviciilor de reparație auto, suportarea unui prejudiciu material în sumă totală de 65 117,04 lei, prejudiciu moral de 50 000 lei, penalități de 38 160 lei și cheltuieli de judecată în sumă de 7 000 lei.

Instanța constată că raportul juridic dedus judecății este unul specific relației prestator-consumator, fiind reglementat de dispozițiile Legii nr.105/2003, completate, acolo unde legea specială nu reglementează, cu prevederile Codului civil.

Dispozițiile Legii nr.105/2003 se aplică contractelor încheiate între consumatori și prestatori sau vânzători. Se consideră consumator orice persoană fizică ce achiziționează sau utilizează un produs ori serviciu în scop personal, neavând legătură cu activitatea sa profesională sau comercială. Nu există niciun dubiu că reclamantul, fiind persoană fizică, a beneficiat de servicii în această calitate, iar SRL Exidin Grup este prestator profesionist, subiect al obligațiilor ce derivă din Legea nr.105/2003.

Potrivit art.12 alin.(4) din Legea nr.105/2003, *consumatorul este în drept să pretindă vânzătorului, prestatorului remedierea sau înlocuirea gratuită ori reducerea corespunzătoare a preţului sau restituirea contravalorii produsului, serviciului prin rezoluţiunea contractului pentru acest produs, serviciu, precum şi despăgubiri pentru pierderile suferite ca urmare a deficienţelor constatate în cadrul termenului de garanţie sau termenului de valabilitate, sau până la data de minimă durabilitate, cu condiţia respectării de către consumator a instrucţiunilor de instalare, utilizare şi a regulilor de păstrare, prevăzute în documentele de însoţire*.

Deci, în caz de deficiențe ale serviciului prestat, consumatorul este în drept să solicite restituirea contravalorii serviciului, înlocuirea sau remedierea gratuită, cu condiția respectării instrucțiunilor de utilizare și a regulilor contractuale. Aici, se va indica că potrivit art.18^1 din aceeași lege, reiterează acest drept în cazul serviciilor și impune prestatorului un termen de 14 zile calendaristice pentru remedierea deficiențelor, în lipsa unei alte stipulații contractuale.

Reclamantul susține că a fost prejudiciat atât material, cât și moral, ca urmare a nerespectării obligațiilor de către prestator. Probele administrate constau, în principal, în: bonuri fiscale de achitare a serviciilor și pieselor (în total 38 160 lei), bonuri pentru piese suplimentare și antigel (8 770,50 lei), contracte de locațiune auto și bonuri de combustibil (16 686,54 lei), factură pentru servicii de evacuare auto (1 500 lei) și cererea prealabilă nesoluționată.

În raport cu susținerile formulate de reclamant, instanța reține că sarcina probațiunii în materia răspunderii civile contractuale îi revine în întregime acestuia, în conformitate cu prevederile art.118 alin.(1) din Codul de procedură civilă. Or, în speță, reclamantul a

invocat faptul că serviciile de reparație auto prestate de către pârât ar fi fost necorespunzătoare, însă nu a administrat probe relevante, pertinente și concludente în sprijinul acestor afirmații, în special sub forma unei expertize tehnice judiciare sau extrajudiciare.

Trebuie menționat că aprecierea caracterului adecvat sau neadecvat al unei lucrări de reparație auto presupune evaluarea respectivelor lucrări. În lipsa unei constatări obiective – redactată de un expert cu pregătire tehnică în domeniul mecanicii auto – instanța nu se poate substitui specialistului pentru a determina dacă lucrările au fost efectuate necorespunzător, dacă defecțiunile reclamate ulterior au legătură cu prestația pârâtului sau dacă acestea se înscriu în sfera uzurii normale aferente unui automobil fabricat în anul *****, având în vedere că sunt probe de cercetare nemijlocită a mijlocului de transport.

Doar susținerile reclamantului, oricât de detaliate ar fi, nu pot ține loc de probă tehnică. Nemulțumirea subiectivă a consumatorului, neînsoțită de o diagnostică a unui expert al automobilului care să stabilească în concret natura și cauza deficiențelor, nu este aptă să fundamenteze răspunderea contractuală a prestatorului. Or, în lipsa unei evaluări tehnice independente, nu poate fi stabilit cu certitudine dacă defecțiunile au rezultat din executarea defectuoasă a lucrării, dacă sunt imputabile prestatorului ori dacă sunt rezultatul uzurii normale, al întreținerii necorespunzătoare sau al unor alte cauze exterioare.

Instanța subliniază că, potrivit art.130 alin.(1) Cod de procedură civilă, are obligația de a aprecia probele în mod complet, nepărtinitor și nemijlocit. Această obligație nu poate fi îndeplinită în absența unui minimum probator obiectiv asupra calității serviciului prestat. Astfel, o expertiză tehnică ar fi avut un rol esențial în lămurirea aspectelor litigioase, în delimitarea eventualelor neconformități și în determinarea caracterului imputabil al acestora.

De asemenea, instanța reține că reclamantul nu a solicitat administrarea unui asemenea mijloc probator nici în cursul procesului, deși era evident că speța impune lămurirea unor chestiuni tehnice ce depășesc sfera faptelor evidente sau notorii. Această omisiune constituie o lipsă a diligenței procesuale și atrage, în consecință, consecințele prevăzute de art.239 și art.240 Cod de procedură civilă privind soluționarea acțiunii în funcție de probatoriul administrat.

Prin urmare, în absența unei probe științifice apte să confirme neexecutarea corespunzătoare a serviciului prestat de pârât, instanța nu poate reține existența unui fapt ilicit, iar pretențiile reclamantului privind restituirea sumei achitate, încasarea prejudiciului material sau moral ori aplicarea penalităților nu pot fi considerate întemeiate.

Instanța reține că unul dintre elementele esențiale ale răspunderii civile, fie ea contractuală sau delictuală, este existența unei legături de cauzalitate între fapta imputabilă și prejudiciul produs. Simplul fapt că un prejudiciu a survenit ulterior unei prestații nu este suficient pentru a conchide că între cele două există o relație cauzală juridic relevantă. Este necesar ca partea care invocă prejudiciul să dovedească în mod

convingător că acesta este efectul direct, nemijlocit și inevitabil al conduitei pretins ilicite a celeilalte părți.

În speță, reclamantul a relatat o serie de defecțiuni tehnice manifestate după ce a preluat autoturismul de la unitatea de reparație a pârâtului, însă nu a prezentat probe certe care să confirme faptul că acele defecțiuni decurg dintr-o reparație defectuoasă sau incompletă prestată de pârât. Dimpotrivă, poziția constantă a pârâtului a fost că serviciile prestate au fost executate cu respectarea cerințelor tehnice, că piesele montate au fost cele convenite, iar ulterioarele defecțiuni se referă la alte componente tehnice, care fie nu au făcut obiectul reparației inițiale, fie au apărut independent de aceasta, pe fondul stării generale a automobilului.

Relevant este și faptul că vehiculul în cauză a fost fabricat în anul *****, ceea ce presupune o uzură naturală a pieselor și o probabilitate ridicată a apariției unor defecțiuni, independent de calitatea reparațiilor efectuate. Astfel, având în vedere durata de exploatare a autovehiculului – peste 14 ani (la momentul lucrărilor de reparație) – este firesc ca anumite componente să necesite înlocuire sau reparație în mod periodic, fără ca acest fapt să poată fi automat atribuit unui prestator anterior.

Mai mult, potrivit susținerilor necombătute ale pârâtului, reclamantul a participat activ la procesul de evaluare a defecțiunilor și a consimțit la înlocuirea anumitor piese, inclusiv achiziționând pe cont propriu unele componente, fapt ce reflectă asumarea riscului tehnic și acceptarea continuării lucrărilor, fără formularea unor obiecții imediate și documentate.

Instanța constată că între prestația efectuată de pârât – repararea inițială a anumitor componente – și defecțiunile ulterioare invocate nu a fost dovedită o legătură de cauzalitate directă și certă, în condițiile în care: nu s-a demonstrat că piesele înlocuite sau lucrările efectuate ar fi fost sursa problemelor tehnice ulterioare; nu s-a administrat o probă tehnică – precum o expertiză – care să identifice în mod clar și neechivoc vreo intervenție eronată sau vreo omisiune profesională; reclamațiile ulterioare vizează defecțiuni diverse, specifice uzurii tehnice, fără să fie coroborate cu documente ce ar indica o cauzalitate internă, sistemică, determinată de prestația anterioară.

Astfel, în lipsa unei demonstrații concludente privind legătura cauzală între activitatea prestatorului și prejudiciile reclamate – atât cele materiale, cât și cele morale – instanța nu poate admite cererea de chemare în judecată. Potrivit principiului disponibilității și al rolului activ moderat al instanței în procesul civil, este obligația părții reclamante să probeze integral raportul de cauzalitate, iar omisiunea în acest sens atrage, în mod firesc, respingerea pretențiilor deduse judecății ca fiind neîntemeiate.

De asemenea, instanța a luat act de existența hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 27 noiembrie 2023, prin care a fost respinsă contestația depusă de pârâta SRL Exidin Grup împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei de sancționare întocmite de Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare și Protecția Consumatorilor, în temeiul art.278 alin.(2) Cod contravențional.

Totuși, instanța reține că în conținutul acelei hotărâri nu se constată explicit că serviciile prestate de pârât au fost efectuate necorespunzător, ci doar că nu s-au prezentat

probe care să confirme faptul că pârâta a întreprins în mod efectiv măsuri concrete în vederea soluționării reclamației consumatorului. Or, sancțiunea contravențională a fost aplicată nu pentru calitatea prestației, ci pentru lipsa reacției corespunzătoare la o reclamație, ceea ce este fundamental diferit de angajarea răspunderii civile contractuale.

În acest sens, instanța subliniază că constatările făcute în procedura contravențională nu echivalează cu dovedirea unui fapt ilicit. Mai mult, nici hotărârea judecătorească pronunțată în cauza contravențională în conținutul său nu reflectă o evaluare tehnică sau juridică a conformității lucrărilor prestate de pârât, ci a fost fundamentată pe o prezumție de pasivitate de a răspunde reclamației consumatorului.

Prin urmare, instanța reține că soluția adoptată în procedura contravențională nu suplinește lipsa probelor în dosarul civil privind caracterul necorespunzător al serviciului prestat și nici nu justifică, prin ea însăși, admiterea cererii de chemare în judecată.

Având în vedere că instanța de judecată a conchis asupra netemeiniciei cerinței principale privind restituirea contravalorii serviciilor prestate și a produselor, în lipsa dovezilor certe privind neexecutarea corespunzătoare a obligațiilor de către pârât, se reține că și pretențiile subsecvente, respectiv cele privind încasarea prejudiciului material suplimentar, prejudiciului moral, penalităților și cheltuielilor de judecată, urmează a fi respinse ca fiind neîntemeiate.

Astfel, întrucât temeiul juridic al acestor cerințe este indivizibil legat de existența unui fapt ilicit și a unei obligații neexecutate corespunzător, lipsa constatării acestora determină, în mod logic și legal, respingerea în ansamblu a acțiunii reclamantului.

În corespundere cu art.180 alin.(2^1) și (3) Cod de procedură civilă, *anularea măsurilor de asigurare a acţiunii se dispune de instanţa de judecată odată cu pronunțarea asupra fondului printr-o hotărîre de respingere a acţiunii. Reglementările referitoare la caracterul definitiv al actului judecătoresc prin care se soluţionează fondul sînt aplicabile integral şi asupra prevederilor referitoare la măsurile de asigurare. În cazul respingerii acţiunii, măsurile anterioare de asigurare a acţiunii se menţin pînă cînd hotărîrea judecătorească devine definitivă* […].

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 15 februarie 2024, s-a admis parțial cererea formulată de reprezentantul părții reclamante privind asigurarea acțiunii și s-a aplicat sechestru pe mijloacele financiare aflate pe conturile bancare și s-a aplicat interdicția de înstrăinare a bunurilor mobile și imobile ale SRL Exidin Grup în limita sumei de 65 117,08 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 16 aprilie 2024, s-a respins recursul declarata de SRL Exidin Grup și s-a menținut încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 15 februarie 2024.

Întrucât prin prezenta hotărâre instanța a constatat netemeinicia cererii de chemare în judecată și a respins în întregime pretențiile reclamantului, menținerea măsurilor de asigurare nu se mai justifică din punct de vedere legal, fapt ce impune necesitatea anulării acestora.

În conformitate cu art.238-241 Cod de procedură civilă, instanța de judecată

h o t ă r ă ș t e:

Se respinge cererea de chemare în judecată, ca fiind neîntemeiată.

Se anulează măsurile de asigurare aplicate prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru nr.2-2497/2024 din 15 februarie 2024.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Chișinău în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Președintele ședinței,
Judecător (*semnătură*) Andrei Ojoga
Copia corespunde originalului,
Judecător *Andrei Ojoga*